

Arrest

nr. 295 433 van 12 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 februari 2023 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juni 2023.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 9bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1911 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen bij beschikking van 25 mei 2023 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging van verzoeker op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard.

Het eerste en enig middel lijkt ongegrond.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf van 12 april 2021 onontvankelijk verklaard op 1 februari 2023 omdat de buitengewone omstandigheden die verzoeker had ingeroepen om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag in zijn land van herkomst zou kunnen indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

De Raad stelt vast dat de verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

Verzoeker acht de bestreden beslissing onredelijk en onzorgvuldig. Hij verduidelijkt dat de verwerende partij de beslissing treft, terwijl de beroepstermijn nog liep om een beroep in te dienen tegen de beslissing van 16 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Hij benadrukt dat hij een beroep heeft ingediend tegen de voormelde beslissing en dat hij in het bezit gesteld werd van een bijlage 35 en dus toegestaan werd verder op het Belgisch grondgebied te verblijven, dit in afwachting van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit is volgens verzoeker “uiteraard een bijzonder omstandigheid”.

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad een aanvraag tot gezinshereniging indiende. Echter geschiedde dit op 25 juli 2022 en derhalve meer dan een jaar na het indienen van de aanvraag om verblijfsmachtiging om humanitaire redenen die dateert van 12 april 2021. Verweerder moet rekening houden met de buitengewone omstandigheden die ontwikkeld worden in de aanvraag. Het komt verweerder echter niet toe om, als hij zelf vaststelt en meegeeft dat een ondertussen ingediende aanvraag gezinshereniging afgewezen werd, een mogelijk beroep dat zou worden ingediend tegen deze beslissing alsook een mogelijke afgifte van een bijlage 35, ambtshalve te beschouwen als een te behandelen buitengewone omstandigheid naast de andere door verzoeker ingeroepen omstandigheden. Het stond verzoeker vrij om zijn aanvraag om verblijfsmachtiging te actualiseren met bijkomende elementen, quod non. De overtuiging van verzoeker dat deze elementen “uiteraard een bijzonder omstandigheid” zijn, kan aan dit alles geen afbreuk doen.

Ten slotte dicht verzoeker verweerder de intentie toe om de bestreden beslissing getroffen te hebben alvorens er zekerheid was over de indiening van het beroep en het schorsend karakter ervan. De Raad toetst echter niet de wettelijkheid van intenties die verzoeker zomaar aan verweerder toedicht.”

1.3. Verzoeker richt op 6 juni 2023 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 september 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt enkel te willen volharden in de door haar ontwikkelde haar middelen. De verwerende partij verwijst naar haar nota en naar het administratief dossier.”

1.5. Door louter te volharden in zijn middel brengt verzoeker niets in tegen de beschikking.

1.6. Nu verzoeker er niet in slaagt de inhoud van de beschikking te weerleggen, blijft deze overeind.

Het enig aangevoerde middel is derhalve ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

T. LEYSEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA